

Forhandling. Det, der kaldte mig frem, var, at en lang Række af det ærede Medlems Meningsfæller den ene efter den anden stod op og sluttede sig til hans Kritik af Lovforslaget og endog i meget voldsomme Vendinger misbilligede det hele Lovforslag, endskønt jeg har forstaaet af den stedfundne Forhandling, at de erkender Berettigelsen af mine Anker mod den Maade, hvorpaa Bevillingerne til Hesteavlens Fremme hidtil er anvendt. Jeg har sagt, at man ikke kan angribe Ministeren, fordi han har fremsat et Lovforslag, der er Udtryk for hans Anskuelse og ikke for de andre Partiærs Anskuelse.

Holdgaard: Naar jeg har ønsket at fremsætte nogle Bemærkninger, inden denne Forhandling slutter, er det bl. a., fordi adskillige Talere har fremdraget de mindre Landbrugeres, Husmændenes Stilling til det her foreliggende Lovforslag og specielt har omtalt Husmandsforeningernes Stilling dertil. Nu fik vi jo at høre af den højtærede Landbrugsminister, at det er hans Mening, hvis han faar dette Lovforslag gennemført, at ville gaa frem overfor Planteavlssarbejdet paa samme Maade, og det er da givet, at vi indenfor Husmandsforeningerne er i allerhøjeste Grad interesseret i, hvorledes denne Lovgivning bliver. Det har særlig været Landboforeningernes Repræsentanter, der har omtalt Husmændene, og det er jo kun prisværdigt, at der stadig væk er Interesse og Sympati for de smaa Landbrugere. Det er ikke alle, der ser saa lyst paa deres Stilling som det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, som jo mente, at de smaa Landbrugeres Stilling og Kaar var langt bedre end Gaardmændenes. Det er jo ikke det, vi er vant til at høre, naar det ærede Medlem Hr. Ulrich taler, thi han har gentagne Gange staaet op her og jamret sig over den uheldige Tilstand, som vi fører mange af de smaa Landbrugere ud i. Men jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, at det nu heller ikke er saadant et Slaraffenland, Husmændene lever i. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke vil være vanskeligt for det ærede Medlem at faa etableret et Bytte baade af Indtægt og Ejendom, men det er jo nu en Sag for sig. Til Trods for, at jeg ikke er enig med den højtærede Landbrugsminister i det her foreliggende Lovforslag, vil jeg ikke være med til at rette Bebrejdelse mod Ministeren, fordi han har fremsat det, fordi jeg tror, det er i højeste Grad paa krævet, at vi kommer til at drøfte dette Spørgsmaal for at kunne arbejde hen til at faa de forskellige Bevillinger omlagt, even-

tuelt ogsaa nedsat, men navnlig fordelt paa en anden Maade og bedre udnyttet, end de hidtil er blevet. Der er her adskillige Spørgsmaal, som i alt Fald Husmandsforeningerne er i højeste Grad interesseret i, saaledes blandt andet Spørgsmaalet om Statens Tilskud til vor Konsulentvirksomhed. Det er saaledes, at vi i Husmandsforeningerne er meget taknemmelige for Statens Tilskud til Ophjælpning af denne Virksomhed, fordi vi til fulde forstaaer, hvilken Betydning det har for Landbruget, og hvilken Betydning det vil faa i Fremtiden, at vi er i Stand til vedblivende at holde saadanne Konsulenter, og eventuelt udvide deres Virksomheder indenfor Husmandsforeningernes Kreds. Jeg vil gerne sige, at jeg er ikke i Stand til fuldt ud at overskue, hvilke Virkninger den af den højtærede Minister foreslaaede Ændring vil have, men i alt Fald vil jeg ønske, at vi kunde blive enige om at faa Lovforslaget formet saaledes, at det bliver muligt for Husmandsforeningerne at opretholde Konsulentvirksomheden. Jeg vil gerne tilføje, at jeg er ikke overbevist om, at den Form, hvorunder Staten yder Tilskuddet til Konsulentvirksomheden, at man sætter Statens Tilskud i Forhold til det Bidrag, vedkommende Organisation selv yder, er den rette. Naar man giver Tilskuddet under denne Form, gaar det jo efter det gamle Ord, at den, som meget har, faar meget, men ved denne Form for Tilskud vanskeliggøres Arbejdet noget for os i Husmandsforeningerne, der arbejder med de økonomisk daarligt stillede. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man kunde finde en Form for Statens Tilskud til Konsulentlønningerne, der var mere retfærdig og vilde gøre fuldt saa megen Nytte som den nugældende.

Med Hensyn til Statens Tilskud til Dyrskuerne skal jeg sige — og jeg har givet Udtryk for det før herfra denne Plads —, at jeg hører ikke til dem, som kan se den store Betydning af Dyrskuer, saadan som mange af de foregaaende ærede Talere har givet Udtryk for. Jeg er fuldt ud klar over, at Dyrskuerne har gjort nogen Nytte, men de kunde efter min Mening have gjort langt større Nytte, end de har gjort, hvis man ikke i Landboforeningskredse havde været for langsom i Vendingen, men havde forstaaet Tidens Krav, havde forstaaet de Krav, som de mindre Landbrugere Gang paa Gang har fremsat, nemlig at man med Hensyn til Bedømmelsen af vore Husdyr, særlig af Køerne, i større Udstrækning skulde gaa over til at værdsætte Ydelsen. Det er særlig, fordi man ikke har villet lytte efter de Røster, der saaledes har lydt